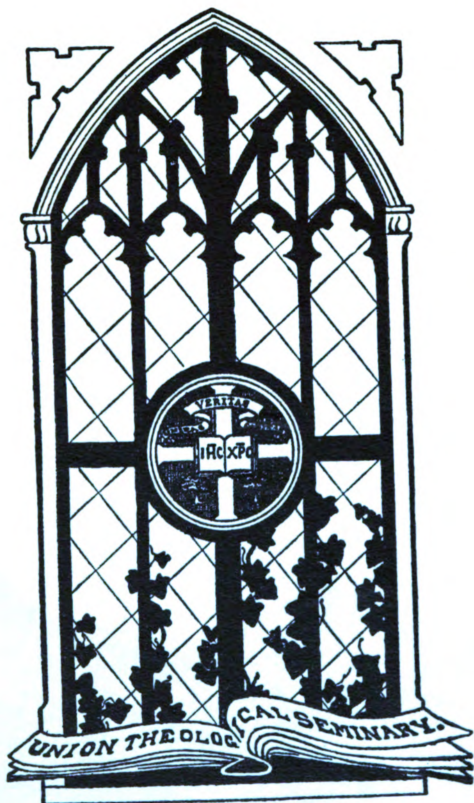

VERITAS
IHC XPC
UNION THEOLOGICAL SEMINARY.

112

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙΚΟΝ

ΕΝ ῼ ΠΕΡΙΕΧΕΤΑΙ

ΑΠΑΣΑ Η ΤΗΣ

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΙΣ

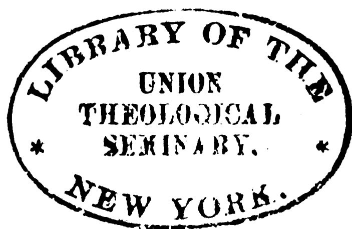
ΕΝ ΤΕ Τῼ ΜΕΓΑΛῼ ΕΣΠΕΡΙΝῼ,
ΚΑΙ Τῼ ΟΡΘΡῼ,

ΚΑΙ ΤΑΙΣ ΤΡΙΣΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
1894

[illegible]

ΤΟΥ

[illegible]

ΠΩΣ ΟΦΕΙΛΕΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣΑΙ ΤΩ ΙΕΡΕΙ,

Ἔν τε τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὄρθρῳ,
καὶ τῇ Λειτουργίᾳ,

ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

Διαγενομένου τοῦ Ἑσπερινοῦ, ἀπέρχεται ὁ Ἱερεὺς σὺν τῷ Διακόνῳ, καὶ ποιοῦντες Μετανοίας τρεῖς ἔμπροσθεν τῆς Εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς Θεοτόκου, καὶ εἰς τὴν μέσην, εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερατεῖον. Ἔνθα λαβὼν ὁ Διάκονος τὸ Στοιχάριον αὐτοῦ, καὶ τὸ Ὠράριον, καὶ προσκυνήσας, τρίς, κατὰ Ἀνατολάς, προσέρχεται τῷ Ἱερεῖ, καὶ φησιν·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὡραρίῳ.

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Προοιμιακοῦ Ψαλμοῦ, λέγει ὁ Διάκονος·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου, εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίςεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου

Θεοῦ, εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ( ) τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριςῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ

τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας· μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Εἶτα τό. Μακάριος ἀνήρ.

Οὗ πληρωθέντος, λέγει ὁ Διάκονος.

Ἔτι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον . . .
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου . . .

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος.

[illegible] δὲ τὸ **Κύριε ἐκέκραξα,** ὁ Διάκονος λαβὼν τὸ Θυμίαμα [illegible] τοῦ Θυμιατοῦ, πρόσεισι τῷ Ἱερεῖ, λέγων·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Θυμίαμα.

Καὶ μετὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἱερέως, ἐξέρχεται ὁ Διάκονος ἐκ τοῦ Βήματος, καὶ θυμιᾷ τὰς Εἰκόνας καὶ τὸν Λαόν, κατὰ τὸ ἔθος τῶν Ἁγίων Ἐκκλησιῶν. Καὶ πάλιν ὑποστρέφει ἐν τῷ Βήματι. Ὅταν δὲ ψάλλωσι τὸ **Δόξα, καὶ νῦν,** ποιοῦσιν ὁμοῦ ὅ,τε Διάκονος καὶ ὁ Ἱερεὺς Εἴσοδον, προπορευομένου τοῦ Διακόνου μετὰ λαμπάδων· καὶ ἱσταμένων ἄντικρυς τῶν Ἁγίων Θυρῶν, λέγει ὁ

Διάκονος [illegible] τῇ φωνῇ πρὸς τὸν Ἱερέα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχήν.

Καὶ μετὰ τὴν εὐχήν, λέγει ὁ Διάκονος·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν Ἁγίαν Εἴσοδον.

Καὶ ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ Εἴσοδος τῶν Ἁγίων σου.

Εἶτα ὁ Διάκονος θυμιάσας, ἐκφωνεῖ· **Σοφία ὀρθοί.** Καὶ εἰσέρχονται ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ, **Φῶς ἱλαρόν,** ὁ Διάκονος πρὸς τὸν λαὸν θεωρῶν, λέγει· **Ἑσπέρας προκείμενον.**

Ψαλλομένου δὲ τοῦ προκειμένου, ἐξέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ στὰς αὖθις ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, καὶ Μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων, καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προανα-

παυσαμένων Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ Ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος Λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος.

Μετὰ δὲ τὸ Καταξίωσον.

Λέγει ὁ Διάκονος·

Πληρώσωμεν τὴν Ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

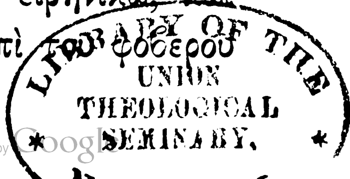
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ

Βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα. Τῆς Παναγίας ἀχράντου....

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἀγαθός.

Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς λέγει τὴν Εὐχήν.

Εἶτα Ἐκφωνεῖ· Εἴη τὸ κράτος.

Μετὰ δὲ ταῦτα εἰσέρχεται ὁ Διάκονος εἰς τὸ Βῆμα. Καὶ Λιτῆς οὔσης, λαμβάνει τὸ Θυμιατὸν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ ἐξέρχεται ὁμοῦ μετὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ ἔρχονται εἰς τὸν συνήθη τόπον, ὅπου οἱ πέντε ἄρτοι, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ὁ οἶνος κεῖνται, καὶ θυμιάσας αὐτοὺς τρίς, ἵσταται πλησίον τοῦ Ἱερέως.

Λέγων Ἐκφώνως·

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Ἐπί-

σκεψαι τὸν Κόσμον σου ἐν ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς. Ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν Ὀρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ᾽ ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια. Πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προςασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων· τοῦ τιμίου ἐνδόξου, Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν μεγάλων Διδασκάλων, καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοςόμου, Ἀθανασίου, καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας. Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος Ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τοῦ Θαυμα-

τουργοῦ. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρων, Τύρωνος, καὶ Στρατηλάτου· καὶ ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους. Τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ Καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν Ὁσίων, καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γερασίμου τοῦ νέου ἀσκητοῦ· καὶ Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης· τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· τοῦ Ἁγίου (τοῦ δεῖνος τῆς ἡμέρας) οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἱκετεύομέν σε, πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ ψάλλει ὁ δεξιὸς Χορὸς τό,

Κύριε ἐλέησον, γ'.

Ὁ δὲ Διάκονος θυμιᾷ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν Ἁγίαν Μονὴν ταύτην (*), καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι πᾶσαν ὀργήν, καὶ νόσον, τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ Θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, κράτους, νίκης, διαμονῆς, ὑγείας, σω-

[*] Ἐὰν δὲν γίνεται ἡ λιτὴ εἰς μοναστήριον, τότε λέγει· τὴν πόλιν ταύτην.

τηρίας αὐτῶν· καὶ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπιπλέον συνεργῆσαι, κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἴπωμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς Χριστιανῶν θλιβομένης τε καὶ καταπονουμένης, ἐλέους Θεοῦ καὶ βοηθείας ἐπιδεομένης· σκέπης τοῦ Ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῷ· εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος Κόσμου, εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, σωτηρίας καὶ βοηθείας τῶν μετὰ σπουδῆς καὶ φόβου Θεοῦ κοπιώντων καὶ διακονούντων Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν· ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων, καὶ τῶν ἐν ἀποδημίαις

ὄντων, ὑπὲρ ἰάσεως τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων· ὑπὲρ κοιμήσεως, ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν πάντων τῶν προαπελθόντων εὐσεβῶν Πατέρων καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξων· ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων· καὶ ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς Διακονίαις ὄντων· καὶ πάντων τῶν διακονούντων, καὶ διακονησάντων ἐν τῇ Ἁγίᾳ Μονῇ ταύτῃ· εἴπωμεν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ τῶν ἐπιτελούντων τὴν Ἁγίαν Ἑορτὴν ταύτην· εἴπωμεν.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεόν, φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ὁ Ἱερεύς·

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός.

Εἰρήνη πᾶσι. Ὁ Διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ.

[illegible] πληρωθείσης, ψάλλεται παρὰ τῶν Χορῶν τὸ Θεοτοκίον. Ὁ δὲ Διάκονος θυμιᾷ κύκλωθεν τοὺς πέντε ἄρτους. Εἶτα μετὰ τοῦ Ἱερέως ἵσταται κατὰ ἀνατολὰς ἔμπροσθεν τῶν πέντε ἄρτων, καὶ λέγει·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ δὲ Διάκονος θυμιάσας, γ΄. καὶ τὸν Προεστῶτα, εἰσέρχεται μετὰ τοῦ Ἱερέως εἰς τὸ Ἅγιον Βῆμα. Καὶ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ στιχηρὰ τοῦ στίχου.

Σοφία.

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστός.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΙΚΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΗΣ ΓΕΝΟΜΕΝΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΩΡΑΝ ΤΟΥ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ.

ΔΙΑΤΑΞΙΣ

ΤΟΥ

ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ

ΠΩΣ ΟΦΕΙΛΕΙ ΣΥΝ ΤΩι ΙΕΡΕΙ ΥΠΗΡΕΤΗΣΑΙ

ΕΝ ΤΩι ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΚΑΙΡΩι.

Ψαλλομένων τῶν Ἀναβαθμῶν, εἰσέρχεται ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ ἐντὸς τοῦ ἁγίου Βήματος, καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως τὸ Στοιχάριον, ἐνδύεται τοῦτο ὁ Διάκονος συνήθως. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀντιφώνων, καὶ τοῦ προκειμένου, ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεύς· **Ὅτι Ἅγιος εἶ.**

Ψαλλομένου δὲ τοῦ, **Πᾶσα πνοή,** ἐκφωνεῖ ὁ Διάκονος·

Σοφία, ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ἐκ τοῦ κατὰ (τοῦ δεῖνα) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ Λαός· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Διάκονος· Πρόσχωμεν.

Καὶ Ἀναγινώσκει ὁ Ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, καὶ τῶν συνήθως ψαλλομένων Τροπαρίων, ἐξέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ ἱστάμενος ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει μεγαλοφώνως·

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ τὰ λοιπὰ ἕως τοῦ.

Ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Χορός· Κύριε ἐλέησον. Καὶ ὁ Ἱερεύς·

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ.

[illegible]

[illegible] ἐν τῷ Βήματι, καὶ [illegible] καὶ ἐξερχόμενος [illegible] τῇ συνήθει αὐτοῦ τόπῳ.

Μετὰ δὲ τὸ τέλος τῆς γ΄. Ὠδῆς.

λέγει ὁ Διάκονος·

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ Ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁμοίως μετὰ τὸ τέλος τῆς ϛ΄. Ὠδῆς.

λέγει ὁ Διάκονος·

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν [illegible]

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης.

Εἰς δὲ τὴν η'. Ὠδὴν ποιεῖ μετάνοιαν ὁ Ἱερεὺς ἅμα τῷ Διακόνῳ, τῷ Πρωτοψάλτῃ, καὶ εἰσέρχονται ἐντὸς τοῦ Βήματος καὶ ἐνδύονται ὡς ἔθος. Πληρωθείσης δὲ τῆς η'. Ὠδῆς, ψάλλει ὁ Διάκονος·

Τὴν Θεοτόκον, καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Καὶ οὕτως ἐξέρχεται καὶ θυμιᾷ πάντας, καὶ ὑποστρέψας, ποιεῖ μικρὰν συναπτήν, λέγων·

Ἔτι, καὶ ἔτι... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...
Τῆς Παναγίας ἀχράντου...

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σὲ αἰνοῦσι.

Πληρωθείσης δὲ τῆς Δοξολογίας, ἐξέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ στὰς ἐν τῷ αὐτοῦ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα...
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν, καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου...
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν...
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων...
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς...
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων..

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων.

Εἶτα πάλιν ὁ Διάκονος·

Πληρώσωμεν τὴν Ἑωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν...
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν...
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν...
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα...
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς...
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν...
Τῆς Παναγίας ἀχράντου...

Ὅτι Θεὸς ἐλέους.

Εἰρήνη πᾶσι.

Διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Καὶ μετὰ τὴν Εὐχὴν, ἐκφωνεῖ ὁ Ἱερεύς·

Σὸν γάρ ἐστι.

Εἶτα. Ὁ Διάκονος· Σοφία.

Ὁ Λαός· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός.

Καὶ τὰ λοιπά.

Καὶ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὄρθρου.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ

[illegible]

ΤΟΥ

[illegible]

ΕΝ Τῌ ΘΕΙᾼ ΚΑΙ ΙΕΡᾼ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙᾼ
ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΚΟΜΙΔΗΣ.

Ἐπιστάντος τοῦ καιροῦ τῆς Ἱερουργίας, ὁ Ἱερεὺς, καὶ ὁ Διάκονος λαβόντες παρὰ τοῦ Προεστῶτος καιρὸν, ἔρχονται ἔμπροσθεν τῶν Ἁγίων Θυρῶν, καὶ προσκυνοῦντες γʹ. κατὰ Ἀνατολὰς, λέγει ὁ Διάκονος τῷ Ἱερεῖ·

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ Οὐράνιε. Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ ἑξῆς. Ὁ Ἱερεύς·
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία.

Εἶτα λέγει· Ὁ Διάκονος·

Ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Τῆς εὐσπλαγχνίας.

Ἔπειτα ἔρχονται εἰς τὴν Εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, λέγοντες·

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου.

Εἶτα εἰς τὴν τῆς Θεομήτορος, καὶ λέγουσιν· Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα.

Καὶ μετὰ τὸ ἀσπασθῆναι, κλίνουσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἔμπροσθεν τῆς ὡραίας Πύλης, καὶ εἰπόντος τοῦ Διακόνου·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν,

Λέγει ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Κύριε ἐξαπόστειλον.

Καὶ ἀπέρχονται εἰς τὸ Θυσιαστήριον λέγοντες· τό, Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ τὰ λοιπά.

Εἰσελθόντες δὲ εἰς τὸ Ἱερατεῖον, ποιοῦσι προσκυνήματα, γ΄. ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ ἀσπάζονται τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, καὶ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν. Εἶτα λαμβάνουσιν ἕκαστος τὸ Στοιχάριον, καὶ προσκυνοῦσι, γ΄. λέγοντες·

Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Καὶ προσέρχεται ὁ Διάκονος τῷ Ἱερεῖ, κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὡραρίῳ, καὶ ὑποκλίνας μικρὸν τὴν κεφαλήν, φησίν·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Στοιχάριον σὺν τῷ Ὡραρίῳ.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς λέγει·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτλ.

Ἀποχωρῶν δὲ καθ' ἑαυτόν, ὁ Διάκονος εἰς ἓν μέρος, ἐνδύεται τὸ Στιχάριον, λέγων·

Ἀγαλλιάσεται ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης περιέβαλέ με· ὡς Νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μήτραν, καὶ ὡς Νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τὸ μὲν Ὡράριον ἀσπασάμενος, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ.

Τὰ δὲ ἐπιμάνικα ἐπιθέμενος ταῖς χερσί. ἐν μὲν τῷ δεξιῷ λέγει·

Ἡ δεξιά σου Κύριε δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ. Ἡ δεξιά σου χεὶρ Κύριε ἔθραυσεν ἐχθρούς, καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους.

Ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ·

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με, καὶ ἔπλασάν με, συνέτισόν με, καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Εἶτα, ἐνδεδυμένου ὄντος τοῦ Ἱερέως, νίπτουσι τὰς χεῖρας, λέγων ἕκαστος τό. Καὶ ὅλον τὸν Ψαλμόν.

Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου.

Ὁ δὲ Διάκονος, ἀπελθὼν εἰς τὴν πρόθεσιν εὐτρεπίζει τὰ Ἱερά, τὸν μὲν Δίσκον τιθεὶς ἐν τῷ ἀριστερῷ μέρει, τὸ δὲ Ποτήριον ἐν τῷ δεξιῷ, καὶ τὰ ἄλλα σὺν αὐτοῖς.

Μετὰ δὲ ταῦτα προσκυνοῦσι γʹ. ἔμπροσθεν τῆς Προθέσεως, λέγοντες ἕκαστος·

Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.

Καὶ λαβόντος τοῦ Ἱερέως τὴν Προσφορὰν εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, φησὶν ὁ Διάκονος· **Εὐλόγησον Δέσποτα.**

Καὶ ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Κυρίου...

Ἐκ τρίτου. Εἶτα ἀνατέμνει ὁ Ἱερεὺς μετὰ τῆς λόγχης τὴν σφραγῖδα, λέγων·

Ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγήν· καὶ τὰ ἑξῆς·

Ὁ δὲ Διάκονος, ἐνορῶν εὐλαβῶς τῇ τοιαύτῃ τελετῇ καὶ κρατῶν τὸ Ὡράριον ἐν τῇ χειρὶ λέγει, ἐν ἑκάστῃ ἀνατομῇ·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εἶτα· Ἔπαρον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς.

Ὁ Διάκονος· Θῦσον Δέσποτα·

Ὁ Ἱερεύς·

Θύεται ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Διάκονος· Νύξον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· καὶ εἷς τῶν στρατιωτῶν.

Ἔπειτα λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν οἶνον καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ ἀφορῶν πρὸς τὸν Ἱερέα λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν Ἁγίαν ἕνωσιν.

Καὶ οὕτως ἐγγίζει αὐτὰ ἐν τῷ Ποτηρίῳ. Εἶτα μνημονεύουσιν ὅ,τε Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος, ὧν βούλονται ζώντων, καὶ τεθνεώτων.

Καὶ ὑπὲρ μὲν τῶν ζώντων λέγει·

Ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας·

καὶ τὰ ἑξῆς·

Ὑπὲρ δὲ τῶν τεθνεώτων, λέγει·

Ὑπὲρ κοιμήσεως, ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης, καὶ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, πάντων τῶν προαναπαυσαμένων Πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Τοῦ δὲ Ἱερέως πᾶσαν ἀποπληρώσαντος τὴν Προσκομιδὴν, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατὸν, καὶ τὸ Θυμίαμα, λέγει πρὸς αὐτόν·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Θυμίαμα.

Ὁ Ἱερεύς·

Θυμίαμά σοι προσφέρομεν.

Ὁ Διάκονος· τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς·

Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἀστήρ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Στερέωσον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Τῷ λόγῳ τοῦ Κυρίου.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κάλυψον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐκάλυψεν Οὐρανούς.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Σκέπασον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς·

Σκέπασον ἡμᾶς.

Εἶτα ὁ Διάκονος·

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι· ἐκ τρίτου.

Ὁ Διάκονος, ἐν ἑκάστῃ λέγει·

Πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ προσκυνοῦσιν εὐλαβῶς ἀμφότεροι, ἐκ γ΄. Εἶτα λαβὼν ὁ Διάκονος τὸ θυμιατὸν λέγει·

Ἐπὶ τῇ προθέσει τῶν τιμίων Δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν·

Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἧς πληρωθείσης, λέγει·

Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ Διάκονος·

Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον. Δέσποτα εὐλόγησον.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Προσκομιδῆς.

Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, θυμιᾷ ὁ Διάκονος τὴν Ἁγίαν Πρόθεσιν, καὶ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν κύκλῳ σταυροειδῶς, λέγων καθ᾽ ἑαυτόν·

Ἐν τάφῳ σωματικῶς.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

[illegible]

[illegible] ρέα. Καὶ μετὰ τοῦτο [illegible] Ἱερεῖ, καὶ στάντες ὁμοῦ [illegible] Ἁγίας Τραπέζης, προσκυνοῦσιν ἐκ γ΄. καθ' ἑαυτοὺς εὐχόμενοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Δίς.

Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις. [illegible]

Καὶ ἀσπάζονται ὁ μὲν Ἱερεὺς τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, ὁ δὲ Διάκονος τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ τὴν χεῖρα τοῦ Ἱερέως.

Εἶτα ὁ Διάκονος κλίνας τὴν κεφαλήν, λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα·

Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, Δέσποτα εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεός.

Ὁ Διάκονος·

Εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ Δέσποτα Ἅγιε.

Ὁ Ἱερεύς·

Κατευθῆναι Κύριος.

Ὁ Διάκονος·

Μνήσθητί μου Δέσποτα Ἅγιε.

Ὁ Ἱερεύς·

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεός.

Καὶ ὁ Διάκονος προσκυνήσας, ἐξέρχεται. καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ κατέναντι τῶν ἁγίων θυρῶν, προσκυνεῖ πρῶτον μετ᾽ εὐλαβείας γ΄. λέγων καθ᾽ ἑαυτόν, τό, Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις. Εἶτα ἄρχεται λέγειν ἐκφώνως.

Η ΘΕΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος Κόσμου, εὐσταθείας τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ

᾿Εκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

῾Υπὲρ τοῦ ῾Αγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ, εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

῾Υπὲρ τοῦ ᾿Αρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου, καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

῾Υπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ᾿Ορθοδόξων Χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

῾Υπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν, πάντα ἐχθρόν, καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

῾Υπὲρ τῆς ῾Αγίας Μονῆς ταύτης, πάσης Πόλεως, Χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς Γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας Ἀχράντου, Ὑπερευλογημένης, Ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου, καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτούς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεύς·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα·

Ψαλλομένου τοῦ πρώτου ἀντιφώνου, ὁ μὲν Ἱερεὺς λέγει τὴν εὐχήν, ὁ δὲ Διάκονος ἀπελθὼν ἵσταται ἐνώπιον τῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ καὶ κρατῶν τὸ ὠράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρός.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Ἀντιφώνου, ἐλθὼν αὖθις ὁ Διάκονος ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ λέγει·

Ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...

Τῆς Παναγίας, Ἀχράντου...

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σὸν τὸ κράτος.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ β΄. Ἀντιφώνου, ποιεῖ ὁ Διάκονος, ὡς ἐν τῷ πρώτῳ, καὶ πληρωθέντος λέγει αὖθις·

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Τῆς Παναγίας Ἀχράντου...

Ὁ Ἱερεύς.

Ὅτι ἀγαθός, καὶ φιλάνθρωπος.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ τρίτου Ἀντιφώνου. Ὅταν ψάλληται, τό, Δόξα, ὁ μὲν Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος ποιοῦσι προσκυνήματα τρία. Εἶτα λαβὼν ὁ Ἱερεὺς τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, δίδωσι τῷ Διακόνῳ.

Καὶ οὕτως ἐξελθόντες, ποιοῦσι τὴν μικρὰν Εἴσοδον. Καὶ στάντες ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, κλίνουσιν ἀμφότεροι ἠρέμα τὰς κεφαλὰς καὶ λέγει ὁ Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος πρὸς τὸν Ἱερέα κρατῶν τὸ Ὠράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς χειρὸς καὶ δεικνύων πρὸς ἀνατολάς·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν Ἁγίαν Εἴσοδον.

Ὁ Ἱερεὺς εὐλογεῖ, καὶ ὁ Διάκονος δίδει τὸ Εὐαγγέλιον πρὸς τὸν Ἱερέα ἵνα ἀσπασθῇ· εἰδὲ ἔστιν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἡγούμενος ἀπέρχεται πρὸς ἐκεῖνον, καὶ μετὰ τὸν ἀσπασμὸν ἔρχεται ὁ Διάκονος εἰς τὸ μέσον, καὶ ἀνυψῶν μικρὸν τὰς χεῖρας δεικνύων τὸ Εὐαγγέλιον, ἐκφωνεῖ· Σοφία ὀρθοί.

Καὶ εἰσέρχονται ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν καιρὸν τοῦ Τρισαγίου.

Καὶ πληρωθέντων τῶν Τροπαρίων,

Λέγει ὁ Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ ὁ Διάκονος·

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Κέλευσον Δέσποτα.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος.

Ὁ Διάκονος·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν ἄνω Καθέδραν.

Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ Τρισαγίου, ἐλθὼν ὁ Διάκονος ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν λέγει·

Πρόσχωμεν. Σοφίᾳ. Πρόσχωμεν.

Καὶ τοῦ Ἀποστόλου πληρωθέντος, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατόν, θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ τὸν Λαόν.

Εἶτα κλίνας τὴν κεφαλὴν λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν Εὐαγγελιστὴν τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου, καὶ Εὐαγγελιστοῦ (τοῦ δε).

Καὶ λαβὼν τὸ Ἅγιον Εὐαγγέλιον, ἐξέρχεται, καὶ ἵσταται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ.

Εἶτα λέγει ὁ Ἱερεύς·

Σοφίᾳ ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος·

Ἐκ τοῦ κατὰ (τὸν δε) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ Ἱερεύς· Πρόσχωμεν.

Πληρωθέντος δὲ τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου, ὁ Διάκονος ἐλθὼν μέχρι τῶν ἁγίων θυρῶν ἀποδίδωσι τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα

ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεϐῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων, καὶ Μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων Κτητόρων τῆς Ἁγίας Μονῆς ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων Πατέρων, καὶ Ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεϐῶς κειμένων, καὶ ἁπανταχοῦ Ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν,

τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἁγίας Μονῆς (1) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ Ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος Λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων·

Ὁ Διάκονος·

Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας.

(1) Ἐὰν δὲν ἦναι εἰς μονήν, λέγει· τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης.

᾿Αποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

῾Ενώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ ᾿Αποστολικῇ ᾿Εκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

῾Ο ῾Ιερεύς· ῞Ινα καὶ αὐτοὶ σὺν ὑμῖν.

῾Ο Διάκονος·

Ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε, οἱ Κατηχούμενοι προέλθετε· ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε. Μήτις τῶν Κατηχουμένων. ῞Οσοι πιστοί. ῎Ετι καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

᾿Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι. Σοφία.

῾Ο ῾Ιερεύς·

῞Οτι πρέπει σοι πᾶσα.

Ὁ Διάκονος.

Ἔτι, καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.

Σοφία.

Ὁ Ἱερεύς·

Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου.

Πληρωθείσης δὲ τῆς Εὐχῆς, λαβὼν ὁ Διάκονος τὸν Θυμιατόν, πρόσεισι τῷ Ἱερεῖ, καὶ μετὰ τὴν παρ' ἐκείνου εὐλογίαν, θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ τὸν Λαόν, λέγων μυστικῶς τὸν πεντηκοστόν, καὶ ἄλλα τροπάρια κατανυκτικά. Εἶτα ἔρχεται εἰς τὴν Ἁγίαν Πρόθεσιν, εὐχόμενος καθ' ἑαυτὸν καὶ λέγων τό· Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Μετὰ τοῦτο δὲ λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα· Ἔπαρον Δέσποτα.

Ὁ δὲ Ἱερεὺς ἄρας τὸν Ἀέρα, ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ αὐτοῦ. Εἶτα τὸν

Ἅγιον Δίσκον λαβών, ἐπιβάλλει τῇ τοῦ Διακόνου κεφαλῇ, ὅν περ ὁ Διάκονος λαμβάνει μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ εὐλαβείας, κρατῶν καὶ τὸν θυμιατὸν ἑνὶ τῶν δακτύλων. Ὁ δὲ Ἱερεύς, λαβὼν καὶ αὐτὸς τὸ Ἅγιον Ποτήριον ἐξέρχονται, σὺν τῷ Διακόνῳ, καὶ προπορευομένων λαμπάδων, περιέρχονται τὸν Ναόν, λέγοντες μεγάλῃ φωνῇ·

Πάντων ὑμῶν μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐλθὼν δὲ ὁ Διάκονος ἔνδον τῶν Ἁγίων θυρῶν, ἵσταται ἐν δεξιοῖς. Καὶ μέλλοντος τοῦ Ἱερέως εἰσελθεῖν, λέγει·

Μνησθείη σου Κύριος ὁ Θεός...

Καὶ ἀποτίθενται τὰ Ἅγια ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἐν τῇ Ἱερᾷ Τραπέζῃ. Καὶ προσκυνοῦσιν ἐκ τρίτου.

λέγει πρὸς τὸν Διάκονον·

Μνήσθητί μου Ἀδελφέ, καὶ Συλλειτουργέ.

Καὶ ὁ Διάκονος·

Μνησθείη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς Ἱερωσύνης σου, ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα ὁ Διάκονος κλίνας τὴν κεφαλὴν, καὶ κρατῶν τὸ Ὡράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς λέγει πρὸς τὸν Ἱερέα·

Εὖξαι ὑπὲρ ἐμοῦ Δέσποτα Ἅγιε.

Ὁ Ἱερεύς·

Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σοί, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι.

Καὶ ὁ Διάκονος·

Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσει ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Μνήσθητί μου Δέσποτα Ἅγιε.

Ὁ Ἱερεύς·

Μνησθείη σου Κύριος ὁ Θεός.

Ἀμήν,

ληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου, καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.
Τῆς Παναγίας, Ἀχράντου . . .

Ὁ Ἱερεύς·

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Διάκονος·

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμολογήσωμεν.

Εἶτα προσκυνεῖ γ'. ἐν ᾧ εὑρίσκεται τόπῳ. καὶ ἀσπαζόμενος τὸ Ὠράριον αὐτοῦ ἔνθα ἐστὶ σταυροῦ τύπος.

Ἐκφωνεῖ οὕτω·

Τὰς θύρας, τὰς θύρας, ἐν Σοφίᾳ Πρόσχωμεν.

Ὁ Λαός· Πιστεύω. Ὁ Διάκονος·

Στῶμεν καλῶς, Στῶμεν μετὰ φόβου. Πρόσχωμεν, τὴν ἁγίαν Ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Ὁ δὲ Διάκονος προσκυνήσας εἰσέρχεται ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι. καὶ λαβὼν ῥιπίδιον, ῥιπίζει τὰ Ἅγια εὐλαβῶς.

Καὶ ὅταν λέγῃ ὁ Ἱερεύς·

Τὸν ἐπινίκιον Ὕμνον.

[illegible]

Καὶ ὅταν λέγῃ ὁ Ἱερεύς·

Λάβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστί.

Ὁ Διάκονος δεικνύει τὸν Ἅγιον Δίσκον **κρατῶν καὶ τὸ Ὡράριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις τῆς δεξιᾶς.**

Ὁμοίως καὶ ὅταν λέγῃ·

Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες, τοῦτο ἐστί.

Συνδεικνύει καὶ αὐτὸς τὸ Ἅγιον Ποτήριον. Πληρωθέντος δὲ τοῦ· **Σὲ ὑμνοῦμεν κτλ.** ὑπὸ τοῦ χοροῦ, Προσκυνοῦσιν ἐκ γ΄. ὅ τε Ἱερεὺς καὶ ὁ Διάκονος λέγοντες·

Κύριε, ὁ τὸ Πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Μετὰ τῶν στίχων. Εἶτα, λεγομένης ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τῆς εὐχῆς. **Ἔτι προσφέρομέν σοι,** κτλ. Ὅταν μέλλῃ ὁ

Τρὶς [illegible] ὁ Διάκονος [illegible] τὸ [illegible] καὶ δεικνύων σὺν τῷ Ὡ-ραρίῳ τὸν Ἅγιον Ἄρτον λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸν Ἅγιον Ἄρτον.

Ὁ Ἱερεύς·

Καὶ ποίησον τὸν μὲν Ἄρτον.

Ὁ δὲ Διάκονος λέγει· Ἀμήν.

Καὶ αὖθις ὁ Διάκονος·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Ἅγιον Ποτή-ριον.

Ὁ Ἱερεύς·

Τὸ δὲ ἐν τῷ Ποτηρίῳ...

Ὁ Διάκονος· εἰπὼν τό, Ἀμήν, καὶ δει-κνύων μετὰ τοῦ Ὡραρίου ἀμφότερα τὰ Ἅγια λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὰ ἀμφότερα.

Ὁ Ἱερεύς· Μεταβαλών.

Ὁ Διάκονος· Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν.

Καὶ τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας τῷ Ἱερεῖ, λέγει· Μνήσθητί μου, Ἅγιε Δέσποτα,

τοῦ ἁμαρτωλοῦ, [illegible]

[illegible] λαβὼν τὸ [illegible]

[illegible] καὶ μετὰ [illegible] τὰ ἅγια.

Ὅταν δὲ εἴπῃ ὁ Ἱερεύς·

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας.

Ὁ Διάκονος θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ μνημονεύει ὧν βούλεται.

Καὶ ὅταν τελειώσωσι τό, Ἄξιον ἐστίν,

Ὁ Ἱερεὺς Ἐκφωνεῖ· Ἐν πρώτοις.

Εἶτα ὁ Διάκονος, πρὸς τῇ θύρᾳ στάς, λέγει·

[illegible] οῦ (δεῖνος) πανιερωτάτου Μητροπολίτου, (ἢ Ἐπισκόπου, ὅς τις ἂν [illegible]). Καὶ ὑπὲρ τοῦ προσκομίζοντος τὰ τίμια καὶ Ἅγια Δῶρα ταῦτα εὐλαβεστάτου Ἱερέως (τοῦ δεῖνος). Ὑπὲρ σωτηρίας τῶν Θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, εὐοδώσεως καὶ ἐνισχύσεως τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν,

σωτηρίας τε καὶ βοηθείας τοῦ περιεστῶτος Λαοῦ, καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ὁ Ἱερεύς·

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι.
Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου.

Ὁ δὲ Διάκονος ἐξέρχεται καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων, καὶ ἁγιασθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ Ἅγιον, καὶ ὑπερουράνιον, καὶ νοερὸν αὐτοῦ Θυσιαστήριον, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν Θείαν χάριν, καὶ τὴν Δωρεὰν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ Χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν, καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, αἰτησώμεθα.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως, καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεύς·

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς.

Ὁ Λαός· Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς...

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστιν...

Εἶτα· Εἰρήνη πᾶσι· Ὁ Διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε·

Καὶ περιζώννυται τὸ Ὠράριον αὐτοῦ σταυροειδῶς, καὶ προσκυνήσας ἐν ᾧ τόπῳ ἵσταται, λέγει μυστικῶς τό, Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι, κτλ. Προσέχων δὲ εἰ

τὸ βῆμα, ὅταν ἴδῃ τὸν Ἱερέα ἐκτείναντα τὰς χεῖρας καὶ ἁπτόμενον τοῦ ἁγίου ἄρτου ἐκφωνεῖ· **Πρόσχωμεν.**

Ὁ Ἱερεύς· **Τὰ Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.**

Εἶτα εἰσέρχεται ὁ Διάκονος ἐν τῷ Ἁγίῳ Βήματι, καὶ στὰς ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἱερέως λέγει·

Μέρισον Δέσποτα τὸν ἅγιον Ἄρτον.

Εἶτα δεικνύων σὺν τῷ Ὠραρίῳ τὸ ἅγιον ποτήριον λέγει· **Πλήρωσον Δέσποτα τὸ Ἅγιον Ποτήριον.**

Καὶ λαβὼν τὸ Ζέον λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὸ Ζέον.

Καὶ ἐγχέει σταυροειδῶς ἔνδον τοῦ Ἁγίου Ποτηρίου, λέγων·

Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος Ἁγίου. Ἀμήν.

Καὶ ἀποτιθέμενος τὸ Ζέον ἵσταται μικρὸν ὄπισθεν προσευχόμενος μυστικῶς μετὰ δέους καὶ εὐλαβείας.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέγει· Ἱεροδιάκονε πρόσελθε.

Καὶ ὁ Διάκονος·

Ἰδοὺ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ ἡμῶν...

Ποιήσας δὲ μετάνοιαν εὐλαβῶς καὶ αἰτήσας συγχώρησιν λέγει·

Μετάδος μοι, ἅγιε Δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ Ἅγιον Σῶμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ...

Ἀσπάμενος δὲ τὴν μεταδιδοῦσαν αὐτῷ χεῖρα τοῦ Ἱερέως καὶ λαβὼν τὸν Ἅγιον Ἄρτον, ἀπέρχεται ὄπισθεν τῆς Ἱερᾶς Τραπέζης, καὶ προσεύχεται. Εἶτα μεταλαμβάνει. Ὁμοίως καὶ ὁ Ἱερεὺς μεταλαμβάνει Σῶμα, καὶ Αἷμα.

Εἶτα λέγει· Διάκονε πρόσελθε.

Καὶ ὁ Διάκονος·

Ἰδοὺ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Μετάδος μοι, Ἅγιε Δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ Ἅγιον Αἷμα τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ...

Μεταλαβὼν δὲ ὁ Διάκονος, λαμβάνει τὸν Ἅγιον Δίσκον ἐπάνω τοῦ Ἁγίου Ποτηρίου, καὶ ἀποσπογγίζει τῷ Ἁγίῳ σπόγγῳ μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας. Καὶ οὕτω σκεπάζει τὸ Ἅγιον Ποτήριον τῷ καλύμματι, ἐπὶ δὲ τοῦ ἁγίου Δίσκου ἀνατίθησι τὸν ἀστέρα καὶ τὰ καλύμματα. Εἶτα ἀνοίγουσι τὴν θύραν τοῦ Ἁγίου Βήματος, καὶ ὁ Διάκονος προσκυνήσας, λαμβάνει τὸ Ἅγιον Ποτήριον παρὰ τοῦ Ἱερέως, καὶ δείκνυσιν αὐτὸ τῷ Λαῷ, λέγων·

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως, καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ὁ Ἱερεύς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Εἶτα ὁ Διάκονος λαβὼν τὸν Ἅγιον Δίσκον, θεωρεῖ ἔξω πρὸς τὴν θύραν·

ρθοὶ μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον, ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικήν, καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτούς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός·

Ἐν εἰρήνῃ προσέλθωμεν.

Ὁ Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

Εἶτα ὁ Διάκονος εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἁγίαν Πρόθεσιν, καὶ συστέλλει τὰ Ἅγια μετὰ φόβου καὶ πάσης ἀσφαλείας, καὶ ἀπονίπτεται τὰς χεῖρας. Καὶ οὕτως ἀποδύεται τὴν Ἱεροδιακονικὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπέρχεται, εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

Χρὴ γινώσκειν τόν τε Ἱερέα, καὶ τὸν Διάκονον, ὅτι ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ οὐ λέγεται πάντοτε, ἀλλ' ἐν καιροῖς τεταγμένοις· ἤγουν ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων, καὶ ἐν τῇ Ἁγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πέμπτῃ, καὶ τῷ Ἁγίῳ καὶ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, καὶ ἐν τῇ παραμονῇ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, καὶ Φώτων, καὶ ἐν τῇ ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ τοῦ Ἁγίου Βασιλείου, καὶ τῇ τοῦ Σταυροῦ· κατὰ τὸν τύπον τῆς Ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Η ΘΕΙΑ

ΤΩΝ

[illegible]

[illegible] καὶ μετὰ τὸ ἀποπληρ[illegible] [illegible] κατάθεσιν τῶν Ἁγί[illegible] [illegible] ὁ Διάκονος καιρὸν ἐξ[illegible] [illegible] ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρός.

Καὶ ὁ Προοιμιακὸς παρὰ τοῦ Προεστῶτος· μεθ᾽ ὃν ὁ Διάκονος λέγει·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν·

[illegible] Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος.
Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.
Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὀρθοδόξων.
Ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι.
Ὑπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον.
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου.

Ὁ Ἱερεύς·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

[illegible] Πρὸς Κύριον.

[illegible] ἑκάστῃ δὲ στάσει, γίνεται [illegible] μικρὰ παρὰ τοῦ Διακόνου..

[illegible]τι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Καὶ ἡ ἐκφώνησις παρὰ τοῦ Ἱερέως.

Κύριε ἐκέκραξα,

[illegible]
[illegible] τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ ὅλον τὸ Ἱερατεῖον, καὶ τὸν Λαόν· καὶ αὖθις ἐπιστρέφει.

Εἰς δὲ τό, **Δόξα, καὶ νῦν,** ἐξέρχονται ὅ,τε Ἱερεύς, καὶ ὁ Διάκονος, ποιοῦντες τὴν εἴσοδον, ὡς σύνηθες, ἄνευ τοῦ Εὐαγγελίου. Ὅταν δὲ μέλλῃ εἰπεῖν Εὐαγγέλιον, τότε εἰσοδεύει μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Εἶτα λέγει ὁ Διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν, μεθ᾽ ἣν αὖθις ὁ Διάκονος·

Εὐλόγησον Δέσποτα τὴν ἁγίαν Εἴσοδον.

Ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος.

Σοφία ὀρθοί.

Φῶς ἱλαρόν.

Σοφία, πρόσχωμεν.

Κελεύσατε.

Σοφία ὀρθοί· Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Εἰρήνη σοι.

Σοφία.

Κατευθυνθήτω.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεός.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν Ἀδελφῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων.

Ὁ Ἱερεύς

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ Διάκονος

ὕξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν Κατηχουμένων.

Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τῷ λόγῳ.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον.

Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ Ἁγίᾳ αὐτοῦ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλάς.

Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι.

Ὅσοι Κατηχούμενοι προέλθετε.

Ἵνα καὶ αὐτοί,

σοι Κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ Κατηχούμενοι, προέλθετε· Ὅσοι πρὸς τὸ φώτισμα, προέλθετε· Εὔξασθε οἱ πρὸς τὸ φώτισμα· τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Οἱ Πιστοί, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ Ἅγιον φώτισμα εὐτρεπιζομένων ἀδελφῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν στηρίξῃ

αὐτοὺς καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Φωτίσῃ αὐτοὺς φωτισμὸν γνώσεως καὶ εὐσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καταξιώσῃ αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀναγεννήσῃ αὐτοὺς δι᾽ Ὕδατος καὶ Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Χαρίσαιτο αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς Πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Συγκαταριθμήσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καὶ ἐκλεκτῇ ποίμνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Οἱ πρὸς τὸ φώτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ φωτισμός.

σοι πρὸς τὸ φώτισμα προέλθετε·
οἱ πρὸς τὸ φώτισμα προέλθετε·
Ὅσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε· μήτις
τῶν Κατηχουμένων. Ὅσοι πιστοί. Ἔτι
καὶ ἔτι, ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Σοφία. Ὁ Ἱερεύς·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα.

Ὁ Διάκονος·

τι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Σοφία. Ὁ Ἱερεύς·
Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου.

Ὁ Χορὸς ψάλλει τό·

Νῦν αἱ Δυνάμεις.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τούτου [illegible]
τῆς Μεγάλης Εἰσόδου.

ληρώσωμεν τὴν Ἑσπερινὴν δέησιν
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Ὑπὲρ τῶν προτεθέντων, καὶ προαγιασθέντων τιμίων Δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν...
Ὑπὲρ τοῦ Ἁγίου Οἴκου τούτου.
Ὑπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης...
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Τὴν Ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν...
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν...
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν...
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα...
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνὸν τῆς ζωῆς...
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν...
Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως.

Ὁ Ἱερεύς·

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς.

Ὁ Λαὸς τό, Πάτερ ἡμῶν.

Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

Ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ·

Πρόσχωμεν.

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἁγίοις.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, Πίστεως, καὶ Ἀγάπης, προσέλθετε.

Ὁ Ἱερεύς·

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Εἶτα ἐξέρχεται ὁ Διάκονος, καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ, λέγει·

Ὀρθοὶ μεταλαβόντες...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον ἐλέησον...

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν...

Ὁ Ἱερεὺς τὴν Ἐκφώνησιν, καὶ τὴν [illegible] Εὐχήν· καὶ μετὰ ταῦτα [illegible]

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ
ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

λέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀναπαύσεως, καὶ συγχωρήσεως τῆς ψυχῆς, τοῦ κεκοιμημένου δούλου τοῦ Θεοῦ ( ). Καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτῷ πᾶν πλημμέλημα ἑκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον. Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἔνθα οἱ Δίκαιοι ἀναπαύονται· τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, καὶ ἄφεσιν τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν, παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχήν.

ΤΕΛΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ

ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

Κατὰ μῆνα Ἰούνιον 1894.

3648

